

РЕШЕНИЕ

№ 6912

гр. София, 03.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 24.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5948** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).
Образувано е по жалба от "Т. Г."- ЕАД - [населено място], представлявано от инж. В. К. срещу Решение № Ж-334/ 14.05.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5, ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на "Т. Г."- ЕАД са дадени следните задължителни указания: 1. В тридесетдневен срок от получаване на настоящото решение [фирма] да уреди взаимоотношенията си с [фирма] във връзка с изкупеното количество електрическа енергия в размер на 1602.990 MWh по преференциална цена за периода от 26.10.2015г. до 31.12.2015г., което се явява без сертификат за произведено от високоефективно комбинирано производство съгласно мотивите на това решение, касаещи липсата на задължение за крайния снабдител да изкупува несертифицирана електрическа енергия;. 2. В седемдневен срок от изпълнение на указанията по т. 1 [фирма] да уведоми Комисията за енергийно и водно регулиране за извършените действия;. 3. В десетдневен срок след уреждане на отношенията си с [фирма], [фирма] да уреди взаимоотношенията си с [фирма] във връзка с продаденото от [фирма] на [фирма] количество електрическа енергия в размер на 1630.350 MWh, произведена от [фирма] за периода от 26.10.2015 г. до 31.12.2015 г., което се явява без сертификат за произведено от високоефективно комбинирано производство съгласно мотивите на това решение, касаещи липсата на задължение за крайния снабдител да изкупува

несертифицирана електрическа енергия; 4. В седемдневен срок от изпълнението на указанията по т. 3 [фирма] да уведоми Комисията за енергийно и водно регулиране за извършените действия. Излагат се доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при допуснати съществени нарушения на административно – производствените правила и противоречие с материалния закон. Моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява, с писмено становище поддържа жалбата.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма], редовно призована, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата като неоснователна.

Заинтересованата страна „Е. П. П.“- АД- [населено място], редовно призована не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното :

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е постъпила жалба вх. № Е-13-01-15 от 16.03.2018 г., подадена от [фирма] (НЕК ЕАД), с издадена Лицензия № Л-147-13 от 17.12.2004 г. за дейността „обществена доставка на електрическа енергия“ срещу „Е. П. П.“- АД и [фирма]. Жалбоподателят възразява срещу неприлагане от страна на „Е. П. П.“- АД на чл. 162, ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ). НЕК ЕАД твърди, че за периода от 01.10.2015г. до 31.12.2015 г. „Е. П. П.“- АД е изкупило по чл. 162, ал. 1 от ЗЕ от [фирма] по преференциални цени количества електрическа енергия в размер на 2196.200 MWh, на обща стойност 538 947.48 лв. с ДДС, за които [фирма] писмено е декларирало, че са от високоефективно комбинирано производство.

В съответствие с промяната на чл. 162 от ЗЕ, с писмо изх. № 26-1632-30 от 15.02.2017 г. НЕК ЕАД е изискало от „Е. П. П.“- АД да издаде кредитни известия за посочените по-горе по месеци количества електрическа енергия, без сертификат за произход. НЕК ЕАД е отбелязало, че обезсиленият сертификат на [фирма] е за периода от 26.10.2015 г. до 31.12.2015 г., а в Решението на КЕВР № С-1 от 06.01.2016 г. за издаване на сертификати за произход за предходния период от 27.07.2015 г. до 25.10.2015 г. липсва част за [фирма]. Следователно цялото фактурирано количество за м. октомври 2015 г. е включено в обезсиления сертификат и количествата електрическа енергия, фактурирани за периода от 01.10.2015 г. до 31.12.2015 г., са без сертификат за произход.

„Е. П. П.“- АД е изискало с писмо вх. № 26-1632-29(1)/24.03.2017г. на НЕК ЕАД общественият доставчик да преразгледа изискванията си за издаване на кредитни известия за пълната стойност на продадените количества електрическа енергия, произведена от [фирма]. В писмото се посочва и отказът на [фирма] да издаде поисканите от „Е. П. П.“- АД кредитни известия въз основа на писмото на НЕК ЕАД с изх. № 26-1632-30/15.02.2017 г.

С писмо от 18.04.2017 г. НЕК ЕАД е потвърдило своето искане „Е. П. П.“- АД да издаде кредитни известия за стойността на количествата електрическа енергия, фактурирани на НЕК ЕАД за периода от 01.10.2015 г. до 31.12.2015 г. по преференциална цена, като е посочило следните аргументи:

„Е. П. П.“- АД е изпратило отговор с вх. № 26-1632-73/16.05.2017г. на НЕК ЕАД, в който е описано, че не е приело предложението за компенсиране на несертифицираните количества, тъй като според крайния снабдител противоречи на Решение № У-1/30.03.2015г. на КЕВР. В писмото „Е. П. П.“- АД е предложило несертифицираните количества електрическа енергия да се заплатят по „редуцирана“ цена, в случай че КЕВР не компенсира разликата между изкупените и сертифицираните количества в ценово решение за следващ регулаторен период. В писмото отново е предложено НЕК ЕАД да преразгледа изискванията си към „Е. П. П.“- АД за издаване на кредитни известия за пълната стойност на продадените количества електрическа енергия, произведена от [фирма], като се акцентира, че „Е. П. П.“- АД е призовало топлофикационното дружество да се обърне към КЕВР за издаване на сертификат на мястото на обезсилението и за произнасяне на Комисията относно механизма за компенсиране на количествата несертифицирана електрическа енергия.

С писмо изх. № Е-13-01-15 от 04.04.2018г. на КЕВР от „Е. П. П.“- АД е изискано да бъде предоставено мотивирано становище на дружеството, цялата преписка и всички документи, относими към представения казус, както и информация за предприетите действия и срока за изпълнението им.

С писмо към вх. № Е-13-01-15 от 13.04.2018г. НЕК ЕАД е уведомило Комисията, че е направило отказ от доброволно уреждане на повдигнатия в жалбата спор. Посочено е, че поради непостигнато разбирателство с „Е. П. П.“- АД, от 2015г. до настоящия момент, е възникнала необходимост спорът да бъде разрешен от КЕВР по реда на чл. 22, ал. 4 от ЗЕ.

С писмо вх. № Е-13-01-15 от 18.04.2018г. „Е. П. П.“- АД е предоставило своето становище, а именно:

Крайният снабдител е изкупил от [фирма] 2196,200 MWh електрическа енергия за периода от 26.10.2015 г. до 31.12.2015г. Покупко-продажбата на електрическата енергия е регистрирана в системата за администриране на пазара, поддържана от ЕСО ЕАД и потвърдена от НЕК ЕАД един ден преди деня на доставка.

В изпълнение на чл. 94 от ЗЕ, „Е. П. П.“- АД е фактурирало към НЕК ЕАД изкупената от [фирма] електрическа енергия в сроковете съгласно Правилата за търговия с електрическа енергия. Електроенергията е заплатена на [фирма] по действащата преференциална цена, определена от КЕВР, в сроковете съгласно сключения Договор за изкупуване на енергия с дружеството № 333 от 01.12.2013 г.

С Решение № С-2 от 03.02.2017 г. КЕВР е отменила своето Решение № С-2 от 04.02.2016 г. в частта му по т. 18, отнасяща се за [фирма], и е обезсилила Сертификат № ЗСК-12-03-15 за периода от 26.10.2015 г. до 31.12.2015 г. Във втора точка от диспозитива на Решението КЕВР е разяснила, че допълнително ще бъде издаден сертификат за произход за произведената електрическа енергия за същия период.

В тази връзка НЕК ЕАД е изискало от [фирма] да издаде кредитни известия за цялото изкупено количество по преференциална цена от [фирма] за периода от 26.10.2015 г. до 31.03.2016 г., като общественият доставчик твърди, че това количество електрическа енергия е изкупено в противоречие с чл. 162 от ЗЕ.

[фирма] е уведомило [фирма] за становището на НЕК ЕАД с писмо изх. № К-EPRS-285/22.02.2017 г., но е получен отказ на топлофикационното дружество за издаване на исканите кредитни известия.

В становището е посочено, че [фирма] не е имало основание да издаде коригиращи

счетоводни документи към НЕК ЕАД преди производителят да издаде такива.

На 11.12.2019г. КЕВР, на основание чл. 26, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 13, ал. 8 от ЗЕ, е изпратила писмо с изх. № Е-13-01-15 до [фирма], с което е уведомило последното за започналото производство пред Комисията по жалба вх. № Е-13-01-15 от 16.03.2018 г., подадена от НЕК ЕАД. Със същото писмо е изпратена жалбата и на основание чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. (Наредба № 3) от [фирма] е изискано становище по случая, в качеството му на титуляр на Лицензия № Л-008-03 от 17.10.2000г., изм. с Решение № И2-Л-008/05.09.2017г. От [фирма] е изискано да представи справка на хартиен и електронен носител по утвърдения от Комисията образец (на Excel) към разглеждания период от 26.10.2015 г. до 31.12.2015 г., в която да е премахната топлинната енергия, произведена от ЕПГ-8 и съответстващата на това електрическа енергия със съответните режимни фактори.

На 15.01.2020г. е постъпило становището от [фирма]. В него се твърди, че топлофикационното дружество е произвело и продало на [фирма] количество енергия, чийто размер е безспорен, като същото е постъпило в електропреносната мрежа. Относно произведеното количество електрическа енергия, от невъведения в експлоатация енергиен парогенератор ЕПГ 8, [фирма] е счело, че е безспорен фактът, че не благодарение на енергийния парогенератор се осъществява комбинирано производство на топлоенергия и електроенергия. Производството се осъществява благодарение на парна турбина с противоналягане, която е монтирана и е в експлоатация от 1988 г. Теплофикационното дружество е заявило, че е без значение енергийният парогенератор, от който ще бъде подавана пара към турбината, за да може тя да осъществява комбинираното производство. В представения алгоритъм на [фирма], който е одобрен от КЕВР, надлежно е упоменато, че се очаква въвеждане в експлоатация на ЕПГ 8 с гориво биомаса, като според топлофикационното дружество това няма никакво отношение към произведените количества електроенергия, което и реално се е случило. Парната турбина е същата според [фирма], ако то беше въвело в експлоатация нова парна турбина, това действително би било основание за обезсилване на исканите кредитни известия, но в настоящия случай топлофикационното дружество надлежно е изпълнило нормативните изисквания. [фирма] е счело, че към настоящия момент не съществува нормативно определено задължение за него за издаване на кредитните известия за произведена електроенергия. Теплофикационното дружество не е предоставило изисканата справка.

На 21.01.2020г. КЕВР е изпратила ново писмо до [фирма], с което е изискано на основание чл. 54 от Наредба № 3, в 3 (три) дневен срок от получаване му, топлофикационното дружество да предостави справка на хартиен и електронен носител по утвърдения от Комисията образец (формат Excel) към разглеждания период от 26.10.2015г. до 31.12.2015г., в която да е премахната топлинната енергия, произведена от ЕПГ-8 и съответстващата на това електрическа енергия със съответните режимни фактори, както и актуален към този период договор за изкупуване на електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство с [фирма] с всички последвали анекси, ако има такива.

На 21.01.2020г. КЕВР е изпратила писмо до [фирма], с което е изискано, на основание чл. 54 от Наредба № 3, в 3 (три) дневен срок от получаване на настоящето писмо, топлофикационното дружество да предостави актуален договор за изкупуване

на електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство с [фирма] с всички последвали анекси, ако има такива, както и договор за продажба на електрическа енергия на краен снабдител отново с всички последвали анекси, ако са сключвани такива.

На 27.01.2020 г. в КЕВР е получено писмо от [фирма], с приложени към него: Договор за изкупуване на електрическа енергия, произведена от топлоелектрически централи с комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия № 333 от 01.12.2013г., сключен с [фирма] и Допълнително споразумение по него от 01.02.2018 г. [фирма] е заявило, че към горепосочения период между него и НЕК ЕАД не е имало сключен договор, регламентиращ отношенията им по чл. 94 от Закона за енергетиката. Тогава дружествата са били в процес на преговори за сключване на такъв договор.

На 27.01.2020г. в Комисията е постъпила молба от [фирма], изпратена на 24.01.2020г., за продължаване на определения срок за предоставяне на изискуемите документи, тъй като писмото от КЕВР е било получено на 23.01.2020 г. (четвъртък).

На 03.02.2020 г. в КЕВР е получено писмо от [фирма], с приложено към него справка, отговаряща на изискванията по чл. 4, ал. 4 от действащата към 2015г. Наредба за издаване на сертификати за произход на електрическа енергия, произведена по комбиниран начин (отменена на 01.08.2017 г.), като в нея е премахната топлинната енергия, произведена с пара от ЕПГ 8. Към писмото е приложен и Договор за участие в специална балансираща група на производителите на енергия от високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия с координатор [фирма] № 333 от 26.11.2014 г.

С Решение С-3 от 11.03.2020 г. КЕВР, на основание чл. 21, ал. 1 т. 18 от Закона за енергетиката, е издала Сертификат за произход № ЗСК-12-04-15 на [фирма], [населено място] за централа ТЕЦ „Г.“ за количество брутна високоефективна комбинирана електрическа енергия, в размер на 565.850 MWh, за периода от 26.10.2015 г. до 31.12.2015 г.

На 16.03.2020 г. в КЕВР е постъпило писмо от НЕК ЕАД, в което са отправени искания [фирма] да издаде кредитни известия за количествата електрическа енергия, както следва:

- За м. октомври 2015 г., към фактура № [ЕГН]/31.10.2015 г., за количество електрическа енергия в размер на 35.41 MWh, на стойност 8 689.61 лв. с ДДС;
- За м. ноември 2015 г., към фактура № [ЕГН]/30.11.2015 г., за количество електрическа енергия в размер на 557.208 MWh, на стойност 153 497.70 лв. с ДДС;
- За м. декември 2015 г., към фактура № [ЕГН]/31.12.2015 г., за количество електрическа енергия в размер на 1037.732 MWh, на стойност 254 659.43 лв. с ДДС.

На 15.04.2020 г. в КЕВР е постъпило писмо с вх. № Е-13-01-7 от [фирма], в което е описано, че с писмо изх. номер 91-ТИД-4/16.03.2020 г. НЕК ЕАД е изискало от [фирма] да издаде кредитни известия към фактурите за продажба на енергия и да възстанови пълната стойност на изкупените от [фирма] 1 630 350 KWh несертифицирана електрическа енергия за периода 26.10.2015 г. - 31.12.2015 г. Претенцията на НЕК ЕАД е в размер на 400 087.89 лв. с ДДС и е в намален размер спрямо тази в жалба от НЕК ЕАД срещу [фирма] с вх. № Е-13-01-15 от 16.03.2018г., в размер на 538

947.48 лв. с ДДС. В тази връзка [фирма] е посочило, че правната уредба, приложима към продажбата на високоефективна комбинирана електрическа енергия по преференциални цени от производител на краен снабдител, последващо на обществен доставчик в периода 26.10.2015г. -

31.12.2015г., за който е издаден сертификат за произход на [фирма] с Решение № С-3 от 11.03.2020 г., е съществено изменена към днешна дата. Разпоредбата на чл. 9 ал. 2 от Наредба № 7 от 19.07.2017 г. за издаване, прехвърляне и отмяна на сертификати за произход на електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия не може да бъде приложена, т.к. съгласно измененията на чл. 162 от ЗЕ, считано от 1.07.2018 г., [фирма] не изкупува произвежданата от [фирма] електрическа енергия и към момента договорните отношения между двете дружества са прекратени. Незабавно след уведомяването на [фирма] за жалбата на НЕК ЕАД от 16.03.2018 г., с искане за възстановяване на пратените на [фирма] суми в размер на 538 947.48 лв. с ДДС, крайният снабдител е поканил топлофикационното дружество да му възстанови тази сума, за да може той да я възстанови на НЕК ЕАД. Досега [фирма] не е възстановила суми към [фирма]. Предвид факта, че към момента [фирма] няма никакви законови или договорни отношения с [фирма], крайният снабдител е счел, че възможните начини за компенсиране разходите на НЕК ЕАД за закупуване на несертифицирана енергия за периода 26.10.2015 г. - 31.12.2015 г. са следните:

1) Да бъдат дадени задължителни указания на [фирма] да възстанови директно на НЕК ЕАД стойността на закупените несертифицирани количества енергия за периода 26.10.2015 г. - 31.12.2015 г.;

2) Несертифицираните количества в размер на 1 630 350 KWh да бъдат приспаднати от количествата, определени с решение на Комисията за определяне на преференциална цена на [фирма] за следващ ценови период и в издаваните впоследствие сертификати за произход, което би намалило задължението на Фонд "Сигурност на електроенергийната система" (ФСЕС) към [фирма]. В допълнение да бъдат признати разходите на НЕК ЕАД, произтичащи от задълженията му по чл. 94 от ЗЕ за закупената за периода 26.10.2015г.- 31.12.2015 г. несертифицирана енергия и компенсирани от ФСЕС.

С оспореното Решение № Ж-334/ 14.05.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5, ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на "Т. Г."- ЕАД са дадени следните задължителни указания: 1. В тридесетдневен срок от получаване на

настоящото решение [фирма] да уреди взаимоотношенията си с [фирма] във връзка с изкупеното количество електрическа енергия в размер на 1602.990 MWh по преференциална цена за периода от 26.10.2015г. до 31.12.2015г., което се явява без сертификат за произведено от високоефективно комбинирано производство съгласно мотивите на това решение, касаещи липсата на задължение за крайния снабдител да изкупува несертифицирана електрическа енергия;. 2. В седемдневен срок от изпълнение на указанията по т. 1 [фирма] да уведоми Комисията за енергийно и водно регулиране за извършените действия.; 3. В десетдневен срок след уреждане на отношенията си с [фирма], [фирма] да уреди взаимоотношенията си с [фирма] във връзка с продаденото от [фирма] на [фирма] количество електрическа енергия в размер на 1630.350 MWh, произведена от [фирма] за периода от 26.10.2015 г. до 31.12.2015 г., което се явява без сертификат за произведено от високоефективно комбинирано производство съгласно мотивите на това решение, касаещи липсата на задължение за крайния снабдител да изкупува несертифицирана електрическа енергия; 4. В седемдневен срок от изпълнението на указанията по т. 3 [фирма] да уведоми Комисията за енергийно и водно регулиране за извършените действия.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

По съществото жалбата е неоснователна.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал.7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл.22, ал.1, т.2 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Според чл.22, ал.5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл.22, ал.7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл.147, ал.2 от нея когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания

и определя подходящ срок за изпълнението им.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния затова независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3 /21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен „Жалби“ от Наредба № 3 /21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал.1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл.145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

Оспореното решение е постановено и при спазване на материалния закон. В случая е безспорно, че с Решение № С-2 от 04.02.2016г. на КЕВР, по т. 18, Комисията е издала Сертификат № ЗСК-12-03-15 на [фирма] за периода от 26.10.2015 г. до 31.12.2015 г. Сертификатът е обезсилен с Решение № С-2 от 03.02.2017 г. на Комисията.

Срещу Решението на КЕВР за обезсилване на сертификата, издаден на [фирма] за периода от 26.10.2015 г. до 31.12.2015 г., е подадена жалба до АССГ, образувано е административно дело № 1867/2017г., приключило с Решение № 2584/18.04.2018 г., с което първоинстанционният съд е отменил решение № С-2 от 03.02.2017 г. на КЕВР. Срещу Решението на АССГ е подадена касационна жалба от КЕВР до ВАС, образувано е административно дело № 7534/2018 г., завършило с Решение № 3325/07.03.2019 г., с което Върховният административен съд на Република България е отменил като неправилно решението на първоинстанционния съд и е отхвърлил жалбата на [фирма] против Решение № С-2 от 03.02.2017 г. на КЕВР.

За периода от **26.10.2015 г. до 31.12.2015 г.** крайният снабдител [фирма] е изкупил от [фирма] по преференциални цени **количества електрическа енергия в размер на 2196.200 MWh, на стойност 538 947.48 лв. с ДДС.** На основание чл. 94 от ЗЕ НЕК ЕАД, общественият доставчик, е изкупил същите количества на същата цена от крайния снабдител. Следва да се има предвид, че КЕВР е издала Сертификат № ЗСК-12-03-15 за 2168.840 MWh, като разликата от фактурираните количества в размер на 27.360 MWh се дължи на небаланси между заявеното количество в ежедневните почасови графици и реално постъпилата по електроразпределителната мрежа електрическа енергия.

В спорния период от **26.10.2015 г. до 31.12.2015 г.** ЕПГ № 8, собственост на [фирма], не е бил въведен в редовна експлоатация по надлежния ред, като за този обект не е имало издадено разрешение за ползване от органите на ДНСК на основание чл. 177, ал. 2 от ЗУТ. Разрешението за ползване № СТ-05-1901 от 29.12.2016 г. за ЕПГ № 8 е издадено от ДНСК повече от година след разглеждания период на фактуриране.

В спорния период от **26.10.2015 г. до 31.12.2015 г.** ЕПГ № 8 не е бил включен като основно съоръжение за изпълнение на лицензионната дейност от [фирма], а това е станало близо две години след разглеждания период на фактуриране. Лицензията на [фирма] е била изменена с Решение № И2-Л-008 от 05.09.2017 г. на КЕВР.

Видно от предоставената с писмо вх. № Е-13-01-15/03.02.2020 г. справка за разглеждания период от 26.10.2015г. до 31.12.2015г. с премахната топлинна енергия, произведена от ЕПГ-8 и съответстващата на това електрическа енергия със съответните режимни фактори, общото количество електрическа енергия от високоефективно производство за периода е редуцирано и възлиза на **565.850 MWh**. Налице е разлика от 1630.350 MWh между фактурираното количество електрическа енергия, заявено от [фирма] като произведено от високоефективно комбинирано производство и установеното с предоставената справка.

С Решение № С-3 от 11.03.2020г. КЕВР е издала, на основание чл. 21, ал. 1 т. 18 от ЗЕ Сертификат за произход № ЗСК-12-04-15 на [фирма] за централа ТЕЦ „Г.“ за количество брутна високоефективна комбинирана електрическа енергия, в размер на **565.850 MWh**, за периода от 26.10.2015 г. до 31.12.2015 г.

Към този период преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство от [фирма], е възлижала на 204.50 лв./MWh. (без ДДС) съгласно т. 14.1 от ценово Решение № Ц-25/30.06.2015 г.

С промяната в чл. 162 на Закона за енергетиката, в сила от 06.03.2015г., не

е налице задължение за обществения доставчик, съответно крайния снабдител, за изкупуване на електрическа енергия, различна от „електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, регистрирана със сертификат за произход“. Следователно не е имало законово задължение за „Енерго-П. П.“ АД да изкупи през периода от 26.10.2015г. до 31.12.2015г. по-голямо количество от записаното в новия Сертификат № ЗСК-12-04-15, в размер на 565.850 MWh. Разликата между количеството, записано в Сертификат № ЗСК-12-03-15 и това в новия Сертификат № ЗСК-12-04-15, възлиза на **1602.990 MWh** и се явява **несертифицирана** за периода, тъй като е произведена с участието на невъведения в експлоатация към този момент ЕПГ № 8.

На основание горепосоченото, жалбата на [фирма] срещу [фирма] и [фирма] е основателна, тъй като крайният снабдител е имал задължение за изкупуване от [фирма] за периода от 26.10.2015г. до 31.12.2015г. само сертифицираната електрическа енергия, в размер на 565.850 MWh.

Въз основа на гореизложеното може да се направи извод, че Решение № Ж – 334 от 14.05.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е законосъобразно, постановено е от компетентен орган, при спазване на предвидените процедура и форма, съобразено е с материалноправните разпоредби и целта на закона и следва да бъде оставено в сила, а жалбата като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, е основателна според чл. 143, ал.3 и 4 от АПК и следва да бъде присъдена в размер на 500 лева съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2014 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Т. Г."- ЕАД - [населено място], представлявано от инж. В. К. срещу Решение № Ж-334/ 14.05.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА "Т. Г."- ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от инж. В. К. да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 500 лв. (петстотин лева).

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд

с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :